

A Magyar Állatorvosi Kamara Etikai és Etikai Eljárási Szabályzata.

Hatályos: 2009. május 01.-től

Elfogadta a MÁOK Küldöttközgyűlése 2007. április 18.-án

Utolsó módosítása: 2009. április 28.-án

(A legutolsó módosítások kékkel kiemelve)

A Magyar Állatorvosi Kamara ETIKAI SZABÁLYZATA.

A szabályzat célja, hogy a kamara tagjai részére meghatározza azt a magán-állatorvosi tevékenységben követendő egységes magatartásformát, melyet a tagok önként vállalnak és magukra nézve kötelezőnek fogadnak el annak érdekében, hogy az önkéntes szabályzatkövetéssel biztosítható legyen az állatorvos, és tevékenységén keresztül az állatorvosi kar megbecsülése, az állatorvosi munkában az esélyegyenlőség és a verseny tisztasága, az állat és az állatállomány védelme. Az állatorvosi tevékenység nem szűkíthető le a gyógyítás területére, az állatorvos és az állat közvetlen kapcsolatára, ezért indokolt a tevékenységet szélesebb anyagi és társadalmi környezetében szabályozni. A kamara állatorvosi etikai szabályzata a tevékenységgel kapcsolatba hozható összes érintkezési pontokon szabályozást kíván adni annak érdekében, hogy a fenti célok elérhetőek legyenek. A szabályzat hatálya alá nem tartozó állatorvosok részére a szabályzat tájékoztatást kíván adni a kamara tagjaitól elvárt magatartási szabályok összességéről. E követelmény-rendszerben a kamara meghatározta azt az állatorvosi hivatásban irányadó magatartásformát, amely nélkül hatékony magán-állatorvosi tevékenység (törvény 3.§ (2.) bekezdés) nem végezhető.

I. Az etikai szabályzat hatálya

1. A szabályzat hatálya kiterjed a Magyar Köztársaság területén a Magyar Állatorvosi Kamara tagjaira függetlenül attól, hogy ténylegesen magán-állatorvosi tevékenységet folytatnak-e vagy sem, (törvény 3.§ (1.) bekezdés e. pont, 25.§). A Szabályzat egyes rendelkezéseinek hatálya csak a magán-állatorvosokra terjed ki (személyi hatály). Az etikai szabályok ismételt megsértésének megállapításánál, illetve a kamarai tag kérelmére kiállított igazolások kiadásánál csak az etikai vétséget megelőző két éven belül elkövetett etikai vétségek vehetők figyelembe. E szabályhely értelmezésénél etikai vétségnek minősül az a cselekmény, melyről ezt jogerős etikai bizottsági határozat állapította meg.

1/A. Etikai vétségnek minősül, továbbá a MÁOK tv. 17. § (4) bekezdésében írtak szerinti etikai kifogásként értékelendő minden olyan tevékenység, magatartás vagy mulasztás, amely az e szabályzatban foglalt etikai elveket és szabályokat sérti, akkor is, ha azt a Kamara tagja vagy a Kamarába felvételt kérő személy ez Európai Unió valamely tagállamában követte el, az Európai Unió valamely tagállama állatorvosi kamarája etikai – vagy ennek megfelelő – szabályzatába ütközik, és amelyért a Kamara tagját vagy a Kamarába felvételt kérő személyt az adott tagállam állatorvosi kamarájának illetékes bizottsága elmarasztalta. Fentiek vonatkozásában csak a két éven belül tanúsított magatartás, mulasztás vagy elkövetett cselekmény vehető figyelembe.

A Magyar Állatorvosi Kamara elismeri az Európai Unió valamely tagállamának állatorvosi kamarájának illetékes bizottsága által hozott etikai határozatokat, és azok közül a kizárást, illetve a felfüggesztést – amennyiben a Kamara tagjára vagy a Kamarába belépni kívánó állatorvosra vonatkozik – végre is hajtja. A Magyar Állatorvosi Kamarába belépni kívánó külföldi állatorvos, továbbá a külföldön végzett állatorvosi gyakorlat után ismét hazai gyakorlatot folytatni kívánó állatorvosi köteles az adott ország állatorvosi kamarájától két évre visszamenőleg „jó szakmai előmenetel” – „good professional standing” – igazolás csatolni a felvételi kérelméhez.

2. A szabályzat hatálya alá tartoznak azok az állatorvosi tevékenység körébe tartozó magatartások (tevékenységek és mulasztások), amelyeket jogszabályok bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetése miatt szankcionálnak, a MÁOK Szabályzatokban foglalt kötelezettségek, a jogszabályokban meghatározott állatorvosi szakmai szabályok, a MÁOK Szakmai Irányelvek Szabályzatában szereplő állatorvosi szakmai szabályok megsértése, valamint a szabályzat szerint etikai vétségnek minősülő magatartások (tevékenységek és mulasztások) (tárgyi hatály).

3. A kamara köztestületi jellegéből adódóan a szabályzatban foglaltak betartása kötelező a hatálya alá tartozókra, és azok megszegése szankciókat von maga után.

II. Az állatorvosi tevékenység jellemzői és általános etikai elvei

1. Az állatorvos tevékenységét szakmai felelősséggel végzi. Magán-állatorvosi tevékenységet az arra jogosult a vonatkozó jogszabályok betartásával csak személyesen végezhet.

2. Az állatorvosi tevékenységet az állatorvos hivatásszerűen végezze, önkéntes belső meggyőződés alapján. A hivatása gyakorlásával összefüggő társadalmi igényeket és szükségleteket a hatályos jogszabályok, a szakma szabályai, rendeletei, tudományosan megalapozott eljárásai és ismeretei alapján elégítse ki. Személyiségének ezirányú jellemzői a mindenkori segítő- és kezdeményezőkézség, a szakmaszeretet, az elhivatottság, a rátermettség, a nagyfokú felelősségtudat legyen.

3. Az állatorvosi szolgáltatás bizalmon alapuló tevékenység. A bizalmi viszony kialakítása és megtartása az állatorvos személyiségétől, szakmai tudásától és szolgáltatásai színvonalától is függ. A bizalmon alapuló kapcsolat elősegíti, hogy az állat tulajdonosa, az állat tartásával, gondozásával (beleértve az állategészségügyi beavatkozás megrendelését is) az állat tulajdonosa által megbízott személy (a továbbiakban együtt: állattartó) szakmai ismeretei bővüljenek, megértse és végrehajtsa az állategészségügyi előírásokat, tevékenyen közreműködjön a betegségek megelőzésében, a járványok elfojtásában, az ember egészségét nem veszélyeztető élelmiszerek előállításában, feldolgozásában, forgalmazásában, a közegészségügy tevékeny segítésében (a zoonózisok elleni küzdelemben is).

4. Az állatorvosi tevékenység (műtétek, megfogás, terelés, ivartalanítás, oltás stb.) balesetveszélyes, ezért a tevékenységben részt vevő személyek testi épségének megóvása érdekében az állatorvos köteles az általános és speciális munkavédelmi óvrendszabályokat betartani és betartatni, ismertetni, és közreműködésre csak olyan személyeket igénybe venni, akiket erre alkalmasnak ítél.

5. Az állatorvos munkavégzése, tanácsadása során köteles az állat-, a környezet- és a természetvédelem szabályait betartani és betartatni.

6. Az állatorvos vélemény nyilvánítása – szóban és írásban – legyen tárgyilagos, saját megfigyeléseken vagy hiteles dokumentumokon alapuló, tartalmilag és formailag szakszerű, részrehajlásmentes, a magyar nyelv szabályainak megfelelően szabatos és közérthető.

7. Az állatorvos sajtónak, rádiónak, tv-nek állampolgári jogon nyilatkozhat, kivéve azon eseteket, amelyekben az állatorvost titoktartási kötelezettség terheli.

8. Az állatorvos közírói tevékenységében, szakmai, tudományos és gyakorlati tapasztalatainak közreadásában köteles a publikációs morál előírásait betartani.

9. Az állatok gyógykezelése, gyógyszeres és/vagy műtéti kezelése során, ha az állat értéke nincs arányban a ráfordításokkal, erre a tényre az állatorvos köteles az állattartó figyelmét fölhívni. A sikertelen vagy eredménnyel nem biztató állatorvosi beavatkozások kérése esetén tájékoztatnia kell az állattartót a várható következményekről. Amennyiben az állattartó (a várható következmények és kockázat ismerete mellett) ragaszkodik a beavatkozáshoz vagy annak folytatásához, a bekövetkező károsodás nem róható az állatorvos terhére, ha tevékenysége során úgy járt el, ahogy az, az adott helyzetben elvárható. A tájékoztatás megtörténtét és az ennek ismeretében adott állattartói felkérést lehetőség szerint írásba kell foglalni.

10. Az állatorvos egyéni érdekeinek érvényesítése nem sértheti az állatorvosi kar általános érdekeit.

11. Az állatorvos köz- és állategészségügyi kötelezettségeinek a tőle elvárható módon köteles eleget tenni.

12. Az állatorvos munkavégzése során nem hivatkozhat személyes kapcsolataira, vagy közéleti szerepére, esetleg társadalmi, politikai megbízatásaira.

13. A tagsági bejegyzés helye szerint illetékes kamara elnökét az állatorvos tájékoztatni köteles a vele szemben etikai vétségnek is minősülő ügyben indult fegyelmi, szabálysértési vagy büntető eljárásról, valamint az ilyen ügyben meghozott határozatról.

14. Az állatorvos mind hivatása gyakorlása során, mind magánéletében és a közéletben használhatja hivatásának megjelölését, megszerzett szakirányú végzettségét és tudományos fokozatát, azzal a megkötéssel, hogy magán-állatorvosi tevékenységet jelző vagy arra utaló – reklámot is megvalósító– közlésekben csak azt a szakirányú végzettséget használhatja, amellyel a bejegyzett működési köre kapcsolatos.

15. A magánállatorvos a bejelentett szakmai tevékenységét a bejegyzett székhelyén és működési területén végezheti.

III. Az állatorvos társadalmi szerepe

1. Az állatorvos hivatása gyakorlása során társadalmi személyiség, akitől elvárható, hogy hivatásában és magánéletében is, az egyéni és kollektív jogokat tiszteletben tartsa, szavahihető, megbízható legyen. Az állatorvosi tevékenység során józan, szakszerű és társadalmilag elvárható magatartást (alkalomhoz illő, kulturált megjelenést), kell tanúsítania. Tevékenységét kábítószer, kábító hatású szer és alkohol befolyásától mentesen köteles végezni.

2. Az állatorvos speciális szaktudásával vagy a hatósági jogkörével nem élhet vissza, jogtalan előnyökre nem tehet szert.

3. Az állatorvos bírósági vagy hatósági eljárásban történő meghallgatása esetén legyen különösen megfontolt, körültekintő és törekedjen a hivatásához méltó szakszerűségre, tárgyilagosságra és pontosságra.

IV. Az állatorvos hatósági tevékenysége és a hatóságokkal való kapcsolata

1. Magán-állatorvosi tevékenységet is folytató hatósági állatorvos – magán-állatorvosi tevékenysége körében - az ellenőrzési körébe tartozó magán-állatorvost nem felügyelheti, és nem keltheti annak látszatát - harmadik személy előtt különösen nem, - hogy erre szakmai képezése, köztisztviselői besorolása és címe feljogosítja

2. Az állatorvos nem tanúsíthat olyan magatartást, amellyel a hatósági szerv, vagy az annak képviselőjében eljáró személy(ek) intézkedéseit lejáratja.

V. Az állatorvosok egymás közötti kapcsolata

1. Az állatorvosok hivatásuk gyakorlása során fokozott figyelemmel teljesítsék kötelezettségeiket. Egymással való kapcsolatukban legyenek kölcsönösen segítőkészek és előzékenyek, az egymással megkötött, különösen az állatorvosi tevékenység végzésére vonatkozó írásbeli és szóbeli megállapodásaikat maradéktalanul tartsák be.

2. Az állatorvos köteles a helyettesítésre és – amennyiben ügyeletet vállal – az ügyeletre vonatkozó szabályokat betartani. Az állatorvos a kari szellem erősítése érdekében a tőle elvárható módon nyújtson segítséget állatorvos kollégái részére.

3. Az állatorvosnak kollégája irányában olyan magatartást kell tanúsítania, amellyel biztosítja annak megbecsülését és az orvosi tevékenysége iránti bizalmat. Az állatorvos más állatorvos képzettségét, megállapításait, gyógyító eljárását, műtéti készségét, magatartását stb., harmadik személy előtt nem bírálhatja. Véleményét, tanácsát csak oly módon közölheti az állattartóval, hogy ezzel a kezelő állatorvos iránti bizalmat ne ingassa meg, tevékenységével az adott eset megoldására szorítkozzon.

4. Minden állatorvosnak kötelessége kollégáit a laikusok megalapozatlan bírálataival szemben megvédeni, azokat visszautasítani.

5. Az állatorvos az állattartó, vagy más személy előtt az orvos és a gyógyszerész tevékenységét nem bírálhatja, nem tehet olyan kijelentést, mely az orvos és a gyógyszerész iránti bizalmat megingathatná.

6. Az állatorvos kötelessége, hogy az őt helyettesítő és az ügyeletes állatorvost a szükséges tájékoztatással a kellő időben ellássa. Részükre a folyamatban levő betegkezelésekről, kórelőzményekről, az általa felállított diagnózisról, a terápiás eredményekről, járványos betegségek esetén a hatósági munkák állásáról pontos tájékoztatást adjon. Hasonló kötelezettség terheli a helyettesítő és az ügyeletes állatorvost a feladat visszaadása esetén.

7. Az állatorvos a szabadságát úgy ütemezze és vegye igénybe, hogy az általa elvégzendő határidős feladatait maga végezze el.

8. A helyettesítő állatorvost a helyettesítéssel azonos jogok illetik, és kötelezettségek terhelik, azzal a megszorítással, hogy tömegmunkákat (soroltás, és hirdetett ivartalanítás) csak a helyettesített kolléga engedélyével szervezhet és végezhet. Helyettesítői minőségét tegye egyértelművé az állattartók előtt.

9. Az ügyeletet vállaló állatorvos az ügyeleti rendtartásban foglaltakat köteles betartani.

VI. Az állatorvosi praxis tisztességtelen szerzése

1. Az állatorvos köteles tartózkodni az ügyfélszerzés minden tisztességtelen formájától, páciensek szerzése érdekében megbízottat, ügynököt, felhajtót nem vehet igénybe, tisztességtelen reklámtevékenységet nem folytathat. Az állatorvos másnak azért, mert őt harmadik személy részére ajánlotta, anyagi térítést vagy más ellenszolgáltatást nem nyújthat. Az állatorvos reklámtevékenysége nem sértheti mások személyiségi jogait, nem ütközhet a jó erkölcsbe, jó ízlésbe és a hivatás tisztességébe. A reklám nem lehet hamis, félrevezető és hitelrontó.

A házalás az ügyfélszerzés tisztességtelen módjának tekintendő.

Házalásnak minősül, ha az állatorvos szolgáltató tevékenységét a tulajdonos illetve az állattartó lakhelyén vagy az állat tartási helyén közvetlenül a tulajdonosnak vagy az állattartónak ajánlja fel. Az ügyfélszerzés tisztességtelen módjának tekintendő továbbá, ha az állatorvos írásbeli értesítésében azt sugallja az állattartónak, hogy az adott beavatkozás elvégzésére kizárólag ő jogosult. Amennyiben az állatorvos a szolgáltatás nyújtásának szándékával fellépve megjelenik a tartási helyen, ill. az állatért felelős személy lakóhelyén, fellépésével korlátozza az állattartót a szabad állatorvos-választás jogának gyakorlásában, adott esetben, meg is fosztja attól, súlyos etikai vétséget követ el. Ilyen tevékenységnek minősül különösen a veszélyes elleni védőoltás beadásának ajánlata.

2. A reklám nem élhet vissza az állattartó bizalmával, nem használhatja ki tapasztalatlanságát vagy laikus mivoltát.

3. Nem minősül tisztességtelen reklámnak, ha az állatorvosról vagy munkájáról, a hivatás gyakorlásával kapcsolatban jelenik meg tájékoztatás, tanulmány, interjú, riport, közlemény, továbbképzés-szervezés, vagy bejegyzett működési területén a szaknévsorban vagy a telefonkönyv szakmai csoportosítási részében szerepelteti magát a működési terület és -tevékenység, valamint a rendelési idő és telefonszám megjelölésével.

4. A magánygyakorlatot folytató állatorvos lakásán, székhelyén, - amennyiben az nem esik egybe működési területével ill. telephelyével - LAKÓHELYI NÉVTÁBLÁT tehet ki, amelyen nevét, állatorvos voltát, szakállatorvosi képesítését tüntetheti fel. A magánygyakorlatot folytató állatorvos telephelyén MUNKAHELYI NÉVTÁBLÁT helyezhet el (a szakág megjelölésével) amelyen a név, szakállatorvosi végzettség, a rendelési idő, a telefonszám, valamint az állatorvosi intézmény esetleges fantázia-neve is feltüntethető. A tábla más információt, tisztességtelen reklámszöveget nem tartalmazhat, a fantázia név nem lehet megtévesztő és jogellenes. A fenti tábla területe intézményenként 2,5 m²-nél nem lehet nagyobb. ÚTBAIGAZÍTÓ TÁBLA - állatorvosi intézményenként kettő helyezhető el az intézménytől legföljebb 500 m távolságra, de az útbaigazító tábla a hozzá legközelebb eső hasonló állatorvosi intézményhez nem eshet közelebb, mint az útbaigazító táblával hirdetett intézményhez. A fenti tábla az intézmény nevét, címét, valamint távolságát tüntetheti föl. Méretét a kamara területi szervezete, illetékességi területén egységesen maximalizálhatja.

VII. Az állatorvos orvoslási magatartása

1. A gyógyító-megelőző tevékenység körében az állatorvosi vizsgálatnak minden panaszra és a vizsgálat során észlelt minden kóros tünetre ki kell terjednie. Az állatorvos felelős a beteg szakszerű vizsgálatáért, gyógykezeléséért, egészségének, termelésének védelme érdekében tett intézkedésekért, vagy azok elmulasztásáért. A beteget az adott lehetőségek között az állatorvos-tudomány mindenkori állásának, a beteg egyéni adottságainak, valamint a betegsége szakaszának

megfelelő gyógykezelésben kell részesíteni. Az állatorvosnak mindig a legcélravezetőbbnek ítélt gyógmódokat és eszközöket kell alkalmazni.

2. Az állatorvosnak a legnagyobb gondossággal és körültekintéssel kell megtennie mindazokat az intézkedéseket, amelyek a betegségek megelőzéséhez, illetve elterjedésének megakadályozásához, a beteg állat életének megmentéséhez, gyógyulásához, illetve termelőképességének helyreállításához szükségesek. Laboratóriumi és egyéb vizsgálatot jogszabály által meghatározott esetben, de saját elhatározásból illetve felkérésre is igénybe kell vennie a megfelelő ellátás érdekében.

3. Élelmiszer-termelő állat részére csak a 22/1996 (VII. 9.) sz., Az állatgyógyászati készítményekről szóló FM rendelet 15. és 16. paragrafusaiban előírtak betartásával szabad állatgyógyászati készítményt rendelni, illetve alkalmazni. Nem élelmiszer-termelő állatok részére nem a.u.v. vagy nem az adott állatfajra engedélyezett készítmény rendelését és/vagy alkalmazását megelőzően, az állatorvos köteles az állattartót a készítmény várható hatásairól és ismert mellékhatásairól, a készítmény alkalmazásának ismert kockázatairól tájékoztatni.

4. Az állatorvos, ha a kórisme megállapításához, vagy a beteg szakszerű vizsgálatához, gyógykezeléséhez megfelelő felszerelése, szakismerete, gyakorlati tapasztalata nincsen, köteles az állattartó egyetértésével kellő szakismerettel rendelkező állatorvos(ok) véleményét, közreműködését kérni. A konzílium igénybe vétele előtt az állattartót tájékoztatni kell annak várható költségeiről.

5. Konzíliumot az állatorvos javasolhat, vagy az állattartó kérhet. A kezelőorvosnak kötelessége az igénybe vett többi kollégát a konzílium tárgyról részletesen és érdemben tájékoztatni. A konzíliumba hívott állatorvos(ok) tevékenysége nem irányulhat a konzíliumot kérő állatorvos szakmai tekintélyének csökkentésére és az iránta megnyilvánuló bizalom megingatására.

6. Az állatorvos tevékenysége során nem alkalmazhat olyan vizsgálati eljárást, gyógmódot, eszközt, amelyhez megfelelő ismeretei nincsenek.

7. Az állatorvos munkavégzéséhez szükséges ruházata, berendezései, gépei, eszközei, rendelője műtője a szakmai kívánalmaknak megfelelően tiszták és/vagy sterilek legyenek. Fertőző betegséget ne terjesszenek, ne közvetítsenek.

VIII. Állatorvosi titoktartás

1. Az állatorvost - jogszabályban meghatározott kivételektől eltekintve - titoktartási kötelezettség terheli.

2. Amennyiben tudomására jut, hogy jogügylet (adásvétel, csere stb.) tárgyát képezi az eladó megbízásából általa kezelt olyan állat, amelynél szavatossági hiba merülhet fel, köteles az eladó figyelmét a várható jogkövetkezményekre felhívni. A figyelemfelhívást munkanaplójában rögzítenie kell.

3. Ha adásvétel esetén a vevő ad megbízást a vételt megelőző vizsgálat elvégzésére, az állat vizsgálata az eladó beleegyezésével végezhető el. A beleegyezést írásba kell foglalni (teljes bizonyító erejű magánokirat formájában). A vizsgálat és annak eredményének ismerete ez esetben mind az eladót, mind a vevőt megilleti.

4. Ha a vevő és eladó egyaránt patientúrájába tartozik, az állatorvos maga dönt, hogy megkeresésre ad-e szaktanácsot adásvételre, cserére vagy az állat értékének meghatározására.

5. A már lezajlott adásvétel után, ha a vevő szavatossági hibára vagy annak gyanújára hivatkozva állatorvosi vizsgálatot kér, a vizsgálat megkezdése előtt az állatorvosnak meg kell győződnie a vizsgálatot kérő rendelkezési jogosultságáról (tulajdonjog, haszonbérleti jog, gondozási jog), és a vizsgálat tárgyának a jogügylet tárgyával való azonosságáról.

6. A munkanapló olyan adatokat tartalmazó okirat, mely illetéktelen kézben a titoktartást sértheti. Ezért az állatorvos naplóját gondosan őrizze.

7. Ha az állatorvos nyilvánosság előtt beszámol egy esetről, előadás, szakcikk, esetleg szépirodalmi alkotás formájában, ezt csak a személyiségi jogok és a tisztességtelen piaci magatartás tilalmára vonatkozó szabályok tiszteletben tartásával teheti.

IX. Az állatorvos és az állattartók kapcsolata

1. Az állatorvos általában az állattartónak ad nyilatkozatot, tanácsot, gyógykezelési útmutatást, szakvéleményt, kivéve, ha ezt az állattartó másként kéri.

2. Az állatorvos - a X./A 3. és XII/3. pont esetét kivéve - általában nem köteles az állattartónak az állat feletti rendelkezési jogosultságáról (pl.: tulajdonjog, birtokjog, haszonélvezeti jog) meggyőződni.

3. Az állatorvos az állattartókkal való korrekt kapcsolata érdekében köteles közzétenni rendelkezésének rendjét, amelyből kitűnik, hol és mikor található meg, hol és mikor hagyható részére üzenet.

4. Az állatorvos napi munkájának megszervezésekor köteles figyelembe venni a bejelentett esetek súlyosságát és sürgősségét. A sürgősségi sorrendet maga állapítja meg.

5.

a.) A jelen Szabályzat alkalmazása szempontjából az állatorvosi elsősegélynyújtás a balesetet vagy heveny egészségkárosodást szenvedett állat(ok) állapota rosszabbodásának megállítására irányuló, a közvetlen életveszély elhárítása érdekében kifejtett célszerű tevékenység. A jelen Szabályzat alkalmazása szempontjából az állatorvos akkor képes elsősegélyt nyújtani, ha az elsősegélyre szoruló állatot közvetlenül önmaga észleli, illetve az állatot ért baleset és/vagy heveny egészségkárosodás helyszínén tartózkodik.

b.) Elsősegélyt nyújtani minden állatorvosnak kötelessége, olyan mértékig, hogy az az elsősegélyt nyújtó állatorvos testi épségét és egészségi állapotát ne veszélyeztesse.

c.) Elsősegély nyújtását az állatorvos nem tagadhatja meg, ha az elsősegély nyújtása ésszerű, lehetséges és szükséges, mert az állat életét közvetlen veszély fenyegeti, súlyos fájdalom, vagy hirtelen állapotrosszabbodás lépett fel, de nincs lehetőség szakszerű sürgősségi magán-állatorvosi ellátásra. Az elsősegélynyújtás szükségességét és ésszerűségét az állatorvos a saját szakmai és etikai felelősségére állapítja meg.

d.) A jelen Szabályzat alkalmazása szempontjából a sürgősségi magán-állatorvosi ellátás az a magán-állatorvos által végzett tevékenység, amely a balesetet szenvedett, megsérült, vagy hirtelen, rohamszerűen megbetegedett állat egészségi állapotának felmérésére és kezdeti kezelésére irányul, célja az állat egészségi állapotának stabilizálása. A sürgősségi betegellátás a magán-állatorvosi tevékenység keretében végzett ellátás.

e.) Minden olyan eset, amikor az állat életét közvetlen veszély fenyegeti ugyan, de lehetőség van a szakszerű ellátására, sürgősségi betegellátást igényel. Az az eset, amikor az életveszélyben lévő állat állapotát az állatorvoshoz bejelentik, vagy az állatorvost a székhelyéről/telephelyéről életveszélyben lévő állathoz hívják, vagy ilyen állatot a székhelyére/telephelyére (rendelőbe, szakrendelőbe, állatkórházba) szállítanak, a jelen Szabályzat alkalmazása szempontjából nem állatorvosi elsősegélynyújtásnak, hanem sürgősségi magán-állatorvosi ellátásnak minősül.

f.) A sürgősségi ellátásra a magán-állatorvosi szolgáltatás nyújtásának általános szabályai az irányadóak azzal a különbséggel, hogy életveszély, vagy annak gyanúja esetén az állatorvosnak ellátási elsőbbséget kell biztosítania. Több sürgősségi ellátási igény egyidejű felmerülésekor a szükséges szolgáltatások sürgősségét és az ellátási sorrendet az állatorvos a saját felelősségére állapítja meg.

g.) Az állatnak a sürgősségi betegellátás helyszínére történő esetleges szállítása nem tartozik a sürgősségi betegellátást nyújtó állatorvos felelősségi körébe.

h.) A jelen Szabályzat alkalmazása szempontjából, az állatorvosi munkadíj és költségek megfizetése tekintetében a gazdátlan, kóbor állat sürgősségi ellátása esetén a sürgősségi ellátást kezdeményező személyt a tulajdonos megbízottjának kell tekinteni.

6. Az állatorvosi beavatkozáshoz szükséges munkafeltételek hiányában, továbbá, amennyiben a kezelésben résztvevő egészsége, testi épsége veszélyeztetett, az állatorvos vizsgálni köteles, hogy a feltételek javíthatók-e. Amennyiben nem, a beavatkozást köteles megtagadni (szabályzat X. fejezet A/5.pont)

7. Az állatorvos vizsgálat után mindenkor köteles az állattartót felvilágosítani a betegség jellegéről (fertőző, nem fertőző betegség, a kezelő személy vagy a környezet fertőződhet-e vagy a fertőzést terjesztheti-e), prognózisáról, a kezelés várható költségéről, valamint élelmiszer termelő állatok esetén az élelmezés-egészségügyi várakozási időről.

8. Az állatorvos hívja fel az állattartó figyelmét, hogy a kár megelőzése vagy a már bekövetkezett kár mérséklése érdekében mi a teendő. Amennyiben a kár megelőzésében és csökkentésében az állattartó nem úgy jár el, ahogy az elvárható, és tevékenysége esetleg köz- és állat-egészségügyet veszélyeztet, ilyen jogszabályokat sért, az állatorvos köteles erre a figyelmét felhívni, és a hathatós intézkedés érdekében az illetékes közigazgatási szervet értesíteni.

9. Az állatorvos köteles felhívni az állattartó figyelmét a kért, illetve szükséges beavatkozás kockázataira.

10. Az állatorvos, állatorvosi tevékenységével az állattartót sem jogosulatlan előnyhöz nem juttathatja, sem hátrányos helyzetbe nem hozhatja.

X. Állatorvosi beavatkozás megtagadása

A.) Az állatorvos köteles a beavatkozást megtagadni:

- 1.) ha a kért/megrendelt beavatkozás elvégzése jogszabályba és/vagy állatorvosi szakmai és/vagy etikai szabályba ütközik;
- 2.) az állat életének kioltása kérelmezésekor, ha a beavatkozást kérelmező személy az állat feletti rendelkezési jogosultságát hitelt érdemlően nem igazolta, vagy arról saját kezűleg írt írásbeli nyilatkozatot nem tett;
- 3.) ha a beavatkozás elvégzése maradandó és/vagy helyreállíthatatlan elváltozással járna, ugyanakkor a beavatkozást kérelmező személy az állat feletti rendelkezési jogosultságát hitelt érdemlően nem igazolta, vagy arról saját kezűleg írt írásbeli nyilatkozatot nem tett (pl. állat ivartalanítása, vasectomizálása);
- 4.) ha az állattartó tenyésztéssel bíró állaton, a szaporító képesség meghagyása mellett olyan beavatkozást kér, amely az állaton fennálló genetikai terheltség és/vagy fejlődési rendellenesség kedvezőtlen tulajdonságait elrejtene vagy mérsékelné;
- 5.) ha a beavatkozás elvégzésének nem állnak fenn a személyi (pl. az állatorvos egészségi állapota, ítélőképességének befolyásoltsága, az eset ellátásához szükséges szaktudásának hiánya) és/vagy tárgyi (pl. a beavatkozás elvégzéséhez szükséges felszerelés hiánya, vagy rendeltetesszerű munkavégzésre való alkalmatlansága) feltételei. Ha az állatorvos a beavatkozást - a X. A.) 1-4. pontokban meghatározottak kivételével - bármely okból megtagadja, köteles tájékoztatni az állattartót a kért szolgáltatás nyújtására feltehetően képes magánállatorvos vagy állategészségügyi szolgáltató intézmény elérhetőségi adatairól.

B) Az állatorvosi beavatkozás megtagadható, vagy a már megkezdett beavatkozás megszakítható

- 1.) ha az állattartó nem tartja be az állatorvos utasításait;
- 2.) ha az állattartó egyidejűleg más állatorvossal is kezelteti a betegét és az előző kezeléssel az újonnan felkért állatorvos megfelelő tájékoztatást nem kapott;
- 3.) ha az indokolt kockázatnál a várható eredmény kisebb;
- 4.) ha a beavatkozás biztonságos elvégzésének feltételei nem állnak fenn;
- 5.) ha az állatorvosi munkadíj és költségek megfizetését a magán-állatorvos nem látja biztosítottak;
- 6.) ha az állattartó az állatorvost becsmérli, súlyosan megsérti, vagy ezt korábban megtette, illetve ha az állattartó az állatorvost bántalmazza, vagy bántalmazással fenyegeti, vagy azt korábban megtette;
- 7.) telefonon történő sürgősségi betegellátás-kérés esetén (különösen akkor, ha közterületen balesetet szenvedett állat tulajdonosa nem azonosítható) a segélykérő személy a nevét, lakcímét vagy más elérhetőségi adatát kérésre nem közli, és nem vállalja, hogy az állatorvos megérkezéséig a helyszínen marad.

XI. Az állatorvos díjazása

A magán-állatorvost tevékenységéért költségtérítés és munkadíj (állatorvosi díj) illeti meg. Az állatorvos az általa végzett beavatkozások díjait úgy határozza meg, hogy azok megfeleljenek a szakmailag általánosan elfogadott árszínvonalnak. A kért díjak ne legyenek sem kirívóan alacsonyak, sem indokolatlanul magasak. Az állatorvosi díjról az állatorvos lemondhat.

1. Az állatorvos a rendelőjében alkalmazott legfontosabb beavatkozások tájékoztató jellegű díjtételeit köteles kifüggeszteni. Amennyiben az állatorvos a kért beavatkozást csak a kifüggesztettől eltérő díjért vállalja, akkor erről az állattartót a beavatkozás megkezdése előtt köteles tájékoztatni.
2. Amennyiben az állatorvosi szolgáltatás teljesítésére nem az állatorvos rendelőjében kerül sor (kiszállás az állat tartási helyére), az állatorvos köteles az állattartót előzetesen és megfelelően tájékoztatni a kért szolgáltatás és a kiszállás várható együttes költségéről.
3. Az állatorvos díjazása nem eredményfüggő.

XII. Az állatorvos magatartása az állattal való kapcsolatában

1. Az állatorvos tevékenysége során az állatvédelem törvényi, jogszabályi előírásait és szabályait tartsa be, és azt másoktól is követelje meg.
2. Az állat(ok) befogása, megfékezése, kezelése során olyan megoldásokat alkalmazzon, amelyek az indokolatlan fájdalmat és szenvedést kizárják.
3. A tulajdonos kérésére - az idevonatkozó hatályos jogszabályok betartása mellett - az állatorvos az állat életét kiolthatja, ha a tulajdonjog hitelt érdemlően igazolódott, illetve ki kell irtania, ha azt jogszabály írja elő. Ez esetben olyan beavatkozást kell alkalmaznia, hogy az ne okozzon szükségtelen fájdalmat az állatnak, valamint ne keltsen megbotránkozást az esetleges szemlélőben. Maga az eljárás a nyilvánosság kizárásával történik.

XIII. Az állatorvosi etikai bizottságok tevékenysége

1. Az etikai bizottság a kamara etikai kérdésekben eljáró tanácsadó, véleményező, döntést hozó, szankcionáló szerve. Az elsőfokú etikai bizottság határozatai ellen fellebbezésnek van helye, a másodfokon hozott kizáró határozattal szemben bírói felülvizsgálatnak van helye a törvényben, valamint jelen szabályzatban meghatározott határidő és eljárási szabályok szerint.
2. Az országos etikai bizottság feladata a vitás etikai ügyek másodfokon történő elbírálása, a kor követelményeinek megfelelő etikai irányelvek megfogalmazása, szabályzatba való beépítése szükség szerint magasabb szintű jogszabályba történő kiemelésre javaslattevés, az állatorvosi tevékenység aktualizálása, az elmélet és a gyakorlat egységének elősegítése
3. Etikai vétség alapos gyanújának fennállása kérdésében a területi szervezet etikai bizottsága jogosult állást foglalni, és ez ügyben az etikai eljárást megindítani.
4. Tevékenységükkel hozzájárulnak ahhoz, hogy az állatorvosok az etikai szabályzatban megfogalmazott magatartásformát betartsák. Biztosítják az ügyek elfogultságtól mentes kivizsgálását.
5. Eljárásukkal és határozataikkal segítik a kamara tevékenységét, valamint jelzést adnak (a vizsgált etikai vétségek száma, súlyossága alapján) a jellegzetes tendenciákról, illetve a konfliktusok alapjairól.
6. Az etikai bizottság (országos, területi) jogosult az etikai vétség megállapítására, valamint az etikai büntetés kiszabására. A magatartás esetleges egyéb jogkövetkezményeit (büntetőjogi, polgári jogi, közigazgatási) az arra hivatott más szervek jogosultak megállapítani.

A MAGYAR ÁLLATORVOSI KAMARA ETIKAI ELJÁRÁSI SZABÁLYZATA

Általános rendelkezések

A Magyar Állatorvosi Kamara (továbbiakban: Kamara) törvényben meghatározott joga és kötelessége, hogy őrökön az állatorvosi hivatás tisztasága fölött, védelmezze a hivatásuknak megfelelően élő állatorvosokat, elmarasztalja azokat, akik szakmai, erkölcsi, etikai szabályokat megszegik.

A Kamara e jogát és felelősségét az I. fokú etikai bizottságok (továbbiakban: EB), és az Országos Etikai Bizottság (továbbiakban: OEB) útján gyakorolja. A Kamara Küldöttközgyűlése az EB-k és az

OEB működését, feladat- és hatáskörét a jelen etikai eljárási szabályok alapján határozza meg. Az etikai bizottságok tagjai szakmai és állatorvos-etikai tekintetben köztisztviselőnek álló, feddhetetlen állatorvosok lehetnek.

Illetékesség

1. Az EB illetékes eljárni létrehozó szervezetének működési területén valamennyi állatorvos ügyében, függetlenül attól, hogy az érintett állatorvos mely területi szervezet tagja.
2. Több illetékes EB közül az jár el, melynél az eljárás előbb indult meg.
3. Kivételt képez az előző pontban foglaltak alól a területi szervezet elnökségének, felügyelő bizottságának, és az EB tagjainak, valamint az OEB tagjainak etikai ügye, amelyben az eljárásra illetékes EB-t az OEB elnöke jelöli ki. Az eljárásra egyébként illetékes EB kérelmére az OEB elnöke eljárás lefolytatására más EB-t is kijelölhet.

Hatáskör

4. Az etikai bizottságok hatáskörébe tartozik:
 - a.) az állatorvosi hivatás etikai, erkölcsi, szakmai szabályait betartó állatorvosok védelme,
 - b.) az etikai helyzet figyelemmel kísérése, értékelése, figyelemfelhívás az intézkedést kívánó jelenségekre,
 - c.) indokolatlan vádaskodás, jogtalan támadás esetén a kamarai tagok védelme,
 - d.) etikai vétség megállapítása esetén az elkövető elmarasztalása,
 - e.) hatáskörét meghaladó esetekben a szükséges intézkedések megtétele (rendőrség, ügyészség, bíróság, stb. felé).
5. Az etikai bizottságok határozataik kialakításánál a törvények, egyéb jogszabályok, az Etikai Szabályzat, a Szakmai Irányelvek Szabályzata alapján döntenek.
6. Az EB érdemi határozata ellen az érintett személyek fellebbezéssel élhetnek az OEB felé.
7. Az OEB hatásköre:
 - a) az állatorvosi hivatás szakmai, etikai szabályait betartó állatorvosok védelme,
 - b) az etikai helyzet figyelemmel kísérése, értékelése, figyelemfelhívás az intézkedést kívánó jelenségekre,
 - c) indokolt esetekben az etikai normák módosításának, továbbfejlesztésének kezdeményezése a Kamara illetékes szerveinél,
 - d) az EB-k tevékenységének módszerbeli segítése, elvi irányítása,
 - e) adott esetben, valamint a 8./ pontban meghatározott esetekben az I. fokú eljárásra illetékes EB kijelölése,
 - f) az EB határozata ellen benyújtott fellebbezés esetén a II. fokú eljárás lefolytatása.

Eljárási szabályok

8. Az EB eljárása indulhat:
közvetlenül az EB-hez, az OEB-hez, vagy bármely kamarai tisztségviselőhöz intézett panasz, közérdekű bejelentés, megkeresés (továbbiakban: panasz) alapján, valamint az etikai bizottságok tagjainak kezdeményezésére hivatalból. Hivatalból akkor lehet eljárást indítani, ha azt jogszabály írja elő, valamint ha az közérdekből, vagy az érdekelt jogának, jogos érdekének megvédése, illetve a jogszabályok megtartása végett indokolt. Hivatalból indul az eljárás az I. szakasz 1/a pontja alapján becsatolt „jó szakmai előmenetel” igazolásban leírt etikai határozat alapján.
9. Nem indítható meg az etikai eljárás, ha az etikai vétség tudomására jutásától számított 90 nap, vagy ha a vétség elkövetése óta 1 év eltelt (elévülés). A megindított eljárást meg kell szüntetni, ha az elévülés az eljárás során válik ismertté. Ha az etikai vétségnek is minősülő ügyben büntető vagy szabálysértési eljárás is indult, a kilencven napos határidő a jogerős határozat területi szervezettel történt közlésétől, az egyéves határidő pedig az eljárás jogerős befejezésétől számít. Amennyiben az etikai panasz tudomásra jutásától számított 60 nap elteltével az EB az etikai eljárást nem indítja meg, az OEB elnöke saját hatáskörében eljárva jogosult másik területi szervezet Etikai Bizottságát kijelölni az I. fokú etikai eljárás lefolytatására.

10. Az EB-hez érkező panaszt haladéktalanul nyilvántartásba kell venni, és iktatni kell. Az iktatás külön e célra szolgáló iktatókönyvbe történik soros lajstromszám szerint, melyet az évszámmal törve kell bejegyezni. Az iktatókönyv megfelelő rovatába be kell jegyezni az ügyben tett minden intézkedést. A szóban tett panaszt jegyzőkönyvezni kell akkor is, ha azt az EB tagja teszi.

11. Az EB-hez érkezett panaszt iktatás után az EB elnöke megvizsgálja:

a) Hatáskör és illetékesség szempontjából, valamint dönt az esetleges elévülésről is. Tárgyaláson kívül dönt mind az I., mind a II. fokú Etikai Bizottság az I. szakasz 1/a pontja alapján becsatolt „jó szakmai előmenetel” igazolásban foglalt felfüggesztő vagy kizáró határozat „honosításáról”.

b) Ha a panaszból megállapítható, hogy az eljárásra más hatóság vagy szerv jogosult, az EB elnöke az ügyiratot 15 napon belül köteles annak megküldeni, és erről a panaszost értesíteni.

c) Az etikai eljárást etikai vétség alapos gyanúja esetén lehet megindítani, és azt a megindítástól számított harminc napon belül le kell folytatni, kivéve, ha a bizonyítási eljárás lefolytatása ennél hosszabb időt tesz szükségessé.

d) Ha a panasz intézkedést nem igényel, valamint ha elévülés állapítható meg, az erről szóló határozatot, illetve értesítést meg kell küldeni a panaszosnak, illetve az etikai eljárást kezdeményezőnek.

e) A kivizsgálást nem igénylő ügyekről az EB-t a legközelebbi ülésen tájékoztatni kell.

f) A fenti esetekben készült írásos dokumentumokat az EB elnöke - annak akadályoztatása esetén az EB kijelölt tagja - írja alá, és az EB pecsétjével látja el.

g) Az EB minden panaszra köteles válaszolni.

h) Ha az EB elnöke megállapítja az EB illetékességét, gondoskodik a panasz kivizsgálásáról. Nyilvánvalóan (pl. objektív adatok alapján megállapíthatóan) megalapozatlan panasz esetén az illetékes EB elnöke saját hatáskörében eljárva és saját felelősségére dönthet úgy, hogy a panasz ügyében etikai tárgyalás megtartása nem szükséges. Névtelen, vagy hamis névvel megjelölt panaszos esetében, valamint ha a panaszos kiléte nem állapítható meg, az etikai eljárást minden további vizsgálat és etikai büntetés kiszabása nélkül le kell zárni.

i) Kivizsgálást igénylő ügyekben az EB tagjai közül ki kell jelölni az ügy referensét.

j) Az etikai eljárás megindításáról értesíteni kell a panaszost vagy az etikai eljárást kezdeményezőt, valamint a panaszlottat, az etikai eljárás megindításával egyidejűleg.

k) Az EB elnöke gondoskodik arról, hogy az ügy referense az eljáráshoz szükséges iratokat megkapja, valamint arról, hogy az ügyben érdekelték a tárgyalás előtt legalább 7 nappal tárgyalási idézésüket megkapják.

l) A panaszossal, a panaszlottal, az ügyben beidézett tanúkkal közölni kell a tárgyalás helyét, idejét, a panasz tárgyát.

m) A panaszos és a panaszlott idézésében fel kell hívni a figyelmet arra, hogy az ügyre vonatkozó bizonyítékaikat a tárgyalás során a bizottsággal - távolmaradása esetén írásban, jelenléte esetén szóban vagy írásban - ismertesse.

n) Panaszost és panaszlottat figyelmeztetni kell továbbá, hogy igazolatlan távolmaradása a tárgyalás megtartásának nem akadály, a bizottság a rendelkezésére álló dokumentumok alapján is dönthet. Fel kell hívni figyelmüket arra is, hogy az eljárás anyagába betekinhetnek.

o) Panaszos és panaszlott írásban meghatalmazott képviselője útján is részt vehet az etikai eljárásban.

p) Az etikai tárgyaláson részt vehetnek - a fentiekén kívül - mindazok, akiknek jelenlétét az elnök engedélyezte.

12. A tárgyalást az EB elnöke nyitja meg, majd meg kell kérdezni panaszost és panaszlottat, hogy van-e elfogultsági indítványa az EB elnöke, vagy annak tagjai ellen. Igenlő esetben a bizottság zárt ülésen tanácskozik és határoz. A határozat ellen jogorvoslatnak nincs helye. Az elfogultsági kifogást, és az e tárgyban hozott határozatot a tárgyalási jegyzőkönyvben rögzíteni kell.

13. Az I. és/vagy II. fokú etikai eljárást lefolytató etikai bizottság adott ügyre vonatkozó munkájában nem vehet részt az, akitől az ügy elfogulatlan megítélése nem várható, vagy akit az ügyben tanúként kell meghallgatni. Az eljáró etikai bizottság tagjai kötelesek nyilatkozni az esetleges személyes elfogultságukról. Amennyiben az I. fokú etikai eljárást lefolytató etikai bizottság tagjainak (beleértve a bizottsági elnököt is) legalább a fele az adott ügyre vonatkozóan bejelenti a személyes elfogultságát, az OEB elnöke saját hatáskörében eljárva jogosult másik területi szervezet etikai bizottságát kijelölni az etikai eljárás lefolytatására. A II. fokú etikai eljárásban nem vehet részt, aki az I. fokú etikai eljárásban illetve az I. fokú etikai határozat meghozatalában részt vett.

14. Akivel szemben a 13. pontban meghatározott kizárási ok áll fenn, köteles azt bejelenteni.

15. Kizárási okot a panaszos és panaszlott, valamint azok képviselői az eljárás bármely szakaszában bejelenthetnek.

16. A kizárási okot az illetékes EB elnökének, a területi EB elnökével szembeni kizárási okot az OEB elnökének, az OEB elnökével szembeni kizárási okot a Kamara elnökének kell bejelenteni, akik határoznak az eljárásból való kizárási tárgyában.

17. Az I. és II. fokú EB akkor határozatképes, ha az ülésen tagjainak (az elnököt is beleértve) legalább a fele jelen van.

18. Ha a bizottság nem határozatképes, az elnök a tárgyalást elnapolja.

19. Ha az EB határozatképes:

a) Az elnök felkéri a kijelölt referenst az ügy ismertetésére. Az ismertetésnek ki kell terjednie a panaszra, a panaszt bizonyító dokumentációra.

b) A panasz ismertetése után az elnök felteszi a kérdést a panaszoshoz, illetve annak képviselőjéhez, hogy panaszát fenntartja-e, illetve kívánja-e azt módosítani vagy kiegészíteni. Igenlő válasz esetén erre módot kell adni.

c) Ezt követően a panaszlottnak, illetve képviselőjének kell megadni a lehetőséget arra, hogy védekezését előadhassa, bizonyítékait előterjeszthesse.

d) A panasz és a védekezés elterjesztését követően az EB tagjai, majd a panaszos, illetve a panaszlott (vagy azok képviselői) kérdéseket tehetnek fel egymásnak.

e) A fentieket követően kerül sor a bizonyítási eljárás lefolytatására (okiratok, okmányok, levelek felmutatása, áttanulmányozása, tanúk meghallgatása stb.)

f) Az EB a tárgyalási ügygel összefüggésben - amennyiben szükséges - további tanúkat hallgathat meg, illetve további iratokat szerezhet be, amelyeket a megkeresett személy köteles a bizottság rendelkezésére bocsátani.

20. A tárgyalásról jegyzőkönyvet kell vezetni, mely készülhet hangfelvétel vagy jegyzőkönyvvezető útján.

A jegyzőkönyvnek tartalmaznia kell:

- az eljáró EB megnevezését,

- a tárgyalás helyét,

- idejét,

- az EB jelenlévő tagjainak nevét,

- a jegyzőkönyv vezetőjének nevét,

- a panaszos és a panaszlott személyi adatait,

- a tanúk nevét, személyi adatait,

- a többi hivatalosan jelenlévő személy nevét, jelenlétük minőségét,

- a panasz tárgyát,

- a panasz és a védekezés lényegét, annak dokumentumait, a tárgyalás

- lefolyását, annak lényeges mozzanatait, az ügy érdekére vonatkozó, és az elbírálás szempontjából fontos tanúvallomásokot, nyilatkozatokat, bizonyítékokat.

A határozathozatalt megelőző zárt tanácskozáson elhangzottakat nem kell jegyzőkönyvezni.

21. A tárgyalási jegyzőkönyvet - ha az érdekeltek kérik - föl kell olvasni.

22. A tárgyalási jegyzőkönyvet a bizottság elnöke és tagjai aláírásukkal hitelesítik.

23. Az EB zárt tanácskozáson hozza meg határozatát, amelyet az elnök rövid indoklással ismertet. A zárt tanácskozáson elhangzottakra vonatkozóan valamennyi résztvevőre kiterjed a titoktartási kötelezettség.

24. Az EB érdemi határozatot a jelenlévő tagok szótöbbségével hoz. Szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt. Az 1995. évi XCIV. törvény 25.§ (1) bekezdés c.-e. pontjaiban foglalt etikai büntetéseket kimondó határozat meghozatalához a jelenlévők 2/3-os szavazattöbbsége szükséges.

25. A panaszos és a panaszlott, valamint képviselők az eljárás során keletkezett iratokba betekinhetnek, és azokról költségükre másolatot kérhetnek. Nem lehet betekinteni a határozatok tervezetbe.

26. Az EB határozatát írásba kell foglalni.

a.) A határozatnak tartalmaznia kell:

- az EB megnevezését és ügyiratszámát, amely megegyezik az iktatás számával,
- a panaszlott és a panaszos nevét, pontos személyi adatait,
- a tárgyalás helyét, idejét,
- az eljárás tárgyát,
- az EB döntését,
- az eljárási költségek viseléséről történő rendelkezést, ha felmerült,
- valamint a határozat indoklását.

b.) Az indoklásban rögzíteni kell az EB által megállapított tényállást, az erre vonatkozó bizonyítékok jelölését, azok rövid tartalmát, a mérlegelésnél irányt adónak vett enyhítő és súlyosbító körülményeket, a mellőzött bizonyítási indítványokat annak indoklásával, továbbá konkrétan meg kell jelölni azokat a szakmai és etikai szabályokat, valamint esetleges jogszabályokat, melyek alapján a határozatot meghozták,

c.) Az EB a határozatot hivatalból, vagy a felek kérésére kiegészítheti, ha az ügy érdeméhez tartozó kérdésben nem határozott.

d.) Ha a határozat kötelezést tartalmaz, a teljesítésre határnapot kell megjelölni.

e.) A határozat végén tájékoztatni kell a feleket a jogorvoslati lehetőségről, annak határidejéről. Az EB határozata ellen, annak kézhezvételétől számított tizenöt napon belül az OEB-nak címzett, de az elsőfokú határozatot meghozó Etikai Bizottsághoz kell a fellebbezést benyújtani.

f.) A határozatot az EB elnöke aláírásával és a bizottság pecsétjével hitelesíti.

27. Az EB, ha a rendelkezésére álló adatok alapján:

a.) bűncselekmény alapos gyanúját állapítja meg, a további intézkedéseket saját hatáskörben köteles megtenni,

b.) fegyelmi vétség alapos gyanúját állapítja meg, az ügy iratait a fegyelmi jogkör gyakorlójának küldi meg azzal, hogy további intézkedéseit tegye meg, és annak eredményéről az EB-t tájékoztassa,

c.) azt állapítja meg, hogy panaszlott magatartása, vagy a tárgyalás során a bizottság előtt ismertté vált más cselekmény nem bűncselekmény, illetve fegyelmi vétség, etikai szempontból azonban kifogásolható, a panaszlott állatorvost elmarasztalja és a törvény 25.§-ban foglaltak szerint etikai büntetést szab ki,

d.) megállapítja, hogy a panasz alaptalan, a panaszt elutasítja.

28. Az EB írásba foglalt határozatát 15 napon belül megküldi a panaszosnak, a panaszlottnak, a területi

kamara elnökének, az OEB-nak, a munkáltatónak.

29. A - a megrovás etikai büntetés kivételével - jogerős etikai büntetésben részesült állatorvosok névsorát, pecsétszámát a Magyar Állatorvosi Kamara lapjában az ok megjelölésével meg kell jelentetni.

30. Amennyiben az EB azt állapítja meg, hogy a panaszlott állatorvost alaptalanul vádolták, rágalmazták, vagy egyéb sérelem érte, akkor a szükségesnek ítélt további intézkedést a területileg illetékes kamarai szervezet elnökségének jogkörébe, illetve feladatkörébe adja át.

31. Állatorvosok egymás közti etikai ügyében az EB a területileg illetékes kamara elnöksége segítségével az érintettek kibékítésére törekedjék.

32. Az EB határozata elleni fellebbezés benyújtása esetén az ügy összes rendelkezésre álló iratát az OEB-nak kell megküldeni a II. fokú eljárás lefolytatása érdekében.

33. Az OEB:

a.) ha a rendelkezésre álló iratok alapján a tényállást tisztázottnak, az I. fokú EB határozatát helyénvalónak ítéli, akkor annak döntését helybenhagyja, a fellebbezést elutasítja,

b.) ha az iratok alapján a tényállást tisztázottnak találja, de az arra alapozott állásfoglalást tévesnek ítéli, azt megváltoztathatja,

- c.) ha a tényállást nem találja kellően tisztázottnak, az I. fokú EB határozatát hatályon kívül helyezi, és az ügy iratait további kivizsgálásra, új eljárás lefolytatására, új határozat hozatalára visszaküldi,
- d.) ha az EB illetékességének vagy hatáskörének hiányát állapítja meg, az EB határozatát hatályon kívül helyezi, és az EB-t felkéri, hogy az iratokat a hatáskörrel bíró illetékes hatóságnak vagy szervnek küldje meg további intézkedés céljából.
- e.) ha az EB által nem észlelt elévülést állapít meg, úgy az I. fokú határozatot hatályon kívül helyezi, és az eljárást megszünteti,
- f.) a fellebbezés tárgyában írásbeli, indokolt határozatot hoz - a 32./ pontban leírtaknak megfelelően - és azt 15 napon belül köteles megküldeni a panaszosnak, a panaszlottnak, az I. fokú EB-nek, az illetékes területi kamara elnökének, illetve mindazoknak, akik a határozat értelmében további intézkedésre jogosultak.

34. Az OEB kizárást kimondó másodfokú határozata ellen panaszos és panaszlott a kézhez vételtől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre / Pp. XX. fejezet / irányadó szabályok szerint keresetet terjeszthet elő. Pénzbírság etikai büntetés jogerőre emelkedésétől számított 8 munkanapon belül az eljáró etikai bizottság és/vagy az OEB elnöke köteles a panaszlott székhelye szerinti területi szervezet elnökét írásban értesíteni a tényállásról. A pénzbírság megfizetésére megnyitott időtartam eredménytelen eltelte esetén a panaszlott székhelye szerinti területi szervezet elnöke 8 munkanapon belül köteles a pénzbírság bírósági végrehajtása iránt intézkedni.

35. Az OEB iratainak iktatására és nyilvántartására, eljárási szabályaira értelemszerűen alkalmazni kell a fenti pontokban foglaltakat.

36. Az EB és az OEB kidolgozza ügyrendjét.

Vegyes és záró rendelkezések

37. Az I. fokú etikai bizottságok minden év január végéig elemző, értékelő jelentést készítenek az előző év etikai ügyeiről. A jelentést a területi kamara elnökségének, és az OEB-nak kell megküldeni.

38. Az OEB elnöke az EB-k jelentése, valamint saját tapasztalatai alapján évente beszámol az Országos Küldöttközgyűlés előtt.

39. Az EB iratait a területi kamarai szervezet, az OEB iratait a Kamara Elnöksége irattárában elkülönítetten kell kezelni, illetve tárolni.

40. Az iratok selejtezéséről a Kamara iratkezelési szabályzata rendelkezik.

41. A pénzbírság azt a területi szervezetet illeti, amelyik az eljárást lefolytatta, illetve, ha nem a székhely szerinti területi szervezet járt el első fokon, a pénzbírságból befolyó összeg 50-50%-os arányban megosztandó az eljáró és a székhely szerinti területi szervezetek között.

Budapest, 2007. április 18.

(A fenti szöveg egységes szövegben tartalmazza a Magyar Állatorvosi Kamara Küldöttközgyűlése 2008. augusztus 28.-án, és 2009. április 28.-án tartott ülésén elfogadott módosításokat.)